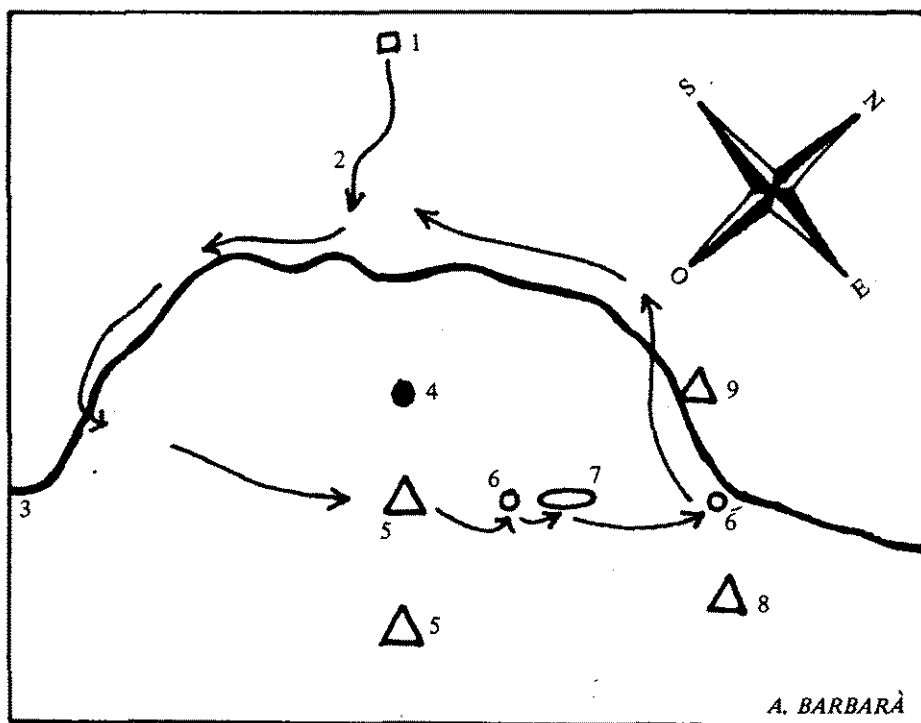

VISITA AL PUIG DE MARC, COVA DE MIGDIA, ROCA DEL CATROC I AVENCS

L'expedició fou composta per Artur Samarà, Francesc Batista Lòpez, Montserrat Maymús, Andreu Fuguet i Andreu Barbarà.

Al voltant d'un quart d'onze del dia 4 de juny de l'any en curs, fèiem la sortida aturant-nos al portal de Sant Miquel, a fi d'informar-nos del lloc on ens dirigíem, a casa del propietari del Mas de Ferré en Estanislau Sebastià. Aquest ens aconsellà que hi anéssim pel Puig o sigui, per la carretera de Mont-ral i al camí de Cabrera, passant naturalment pel Mas de Geperut i a l'arribar a l'altura de Mas del Gat per una pista forestal.

Un pastor, amb marcat accent aragonès (que seria del mas del Gat), ens indicà el

Trajecte per arribar a la Cova del Migdia i a la Roca del Catroc.

Significat dels números:

1. lloc on s'arriba amb el cotxe	6. avencs
2. trajecte	7. roca del Catroc
3. cingle	8. gran roca
4. cova del Migdia	9. pedres dretes.
5. turons	

camí que condueix al Puig de Marc. L'esmentat camí és bastant dret, amb brossa pels costats més que res argilagues.

Paràrem prop del Mas de Puig de Marc, per tafanejar aquell indret; la Masia està en runes, gran part de la mateixa a causa d'un incendi, els seus temps fou bastant espaiosa amb bones quadres per als animals de càrrega o bous, com també per bestiar de pèl o llana, si bé per les característiques d'aquell paratge hi tenien més vida les cabres que les ovelles. Tampoc hi faltava el forn per coure el pa.

Prop del Mas en direcció Est, hi ha el famós pou del Puig. Estava quasi bé ple, l'aigua arribava a la segona escala. Diuen que quan bufa el vent de llevant puja el nivell de l'aigua fins sobreixir-se, sortint-ne en algunes ocasions una bona regadora; aquesta curiositat sols pot ésser deguda a un sífò.

Montàrem altra volta al cotxe, per marxar per una pista que hi ha en una pedra de davant del Mas.

La panoràmica ovira des de aquell indret és colossal, a l'esquerra la Conca de Barbarà, es veu Montblanc, Barbarà, Solivella i altres pobles i llogarrets, la Creu de Miramar, la Torre de Petrol, més enrera quedava el Pinatell amb la Vall del Brugent, tampoc s'amagaven de la vista Mònt-ral i L'Albiol.

Al sortir damunt les cingleres del mas de Pau Ollé que tot el conjunt formen la Serra Gran, es presenta davant els ulls tot el Camp de Tarragona; panoràmica que deixa extasiat, sols sobren fumeres que contínuament vomiten fum a l'atmosfera. Després de contemplar el paisatge ens adonàrem que ens havíem allunyat bastant del nostre objectiu i reculàrem fins a trobar una pista que ens portà ben prop de l'indret que teníem la dalera de visitar.

Aleshores per un senderó embrossat de costoll bastant baix que dificulta poc la marxa, arribàrem damunt la Cova del Migdia, nom que li ve perquè al punt del migdia l'ombra la cobreix, essent rellotge consultat per molts pagesos del Camp.

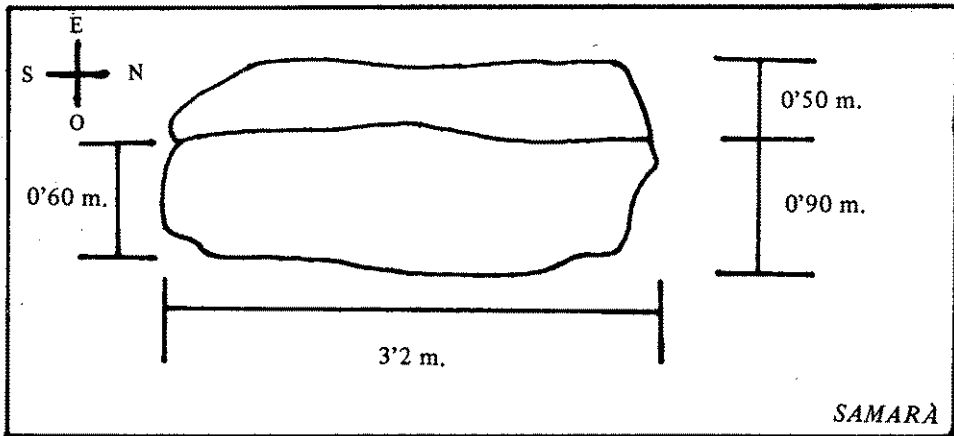
Per la dreta, mirant al Camp de Tarragona, sense camí ni drecera, baixàrem a sota el cingle; en aquells andurrials la vegetació és exhuberant, alzines, pins, roures i brossa de tota mena, un botànic en faria les delícies.

Buscàrem situar-nos en algun dels turons rocosos que hi ha, a fi d'intentar buscar els nostres objectius. Teníem al bell mig del cingle la Cova del Migdia, la qual no és tal cova, ni quasi bé un balme, que tingué el seu origen en un desprendiment de pedres, no creiem que faci massa centúries. La seva forma és triangular. Els nostres ulls buscaven una pedra plana d'uns tres metres de llarg. Per fi ens adonàrem que a la part dreta d'on estàvem mirant al cingle n'hi havia una. Tallant ríngols i altres brosses arribàrem a aquell indret, adonant-nos que hi havia un petit avenc, el qual fou atravesat pels Srs. Samarà i Batista. Té uns 10 ó 12 metres, sense haver-hi observat cap cosa que cridés l'atenció. Llàstima que no portàvem cap llanterna per a veure si en el seu interior hi havia altres boques.

Quasi bé a la meitat de l'esmentat avenc, pel damunt, hi ha la pedra que creiem és la ROCA DEL CATROC, si bé avui no es pot moure per haver-se'n després trossos de la part de sota i haver quedat desnivellada.

Les seves característiques són: Pedra calcàrea del Muschelkalk inferior (M 1); llargària 3'30 metres, amplada a la part Nort 0'90 m., part Sud 0'60 m. grossària 0'50 m.; quant a pes, arriba ben bé a una tona.

La seva situació segons el Mapa de les Muntanyes de Prades (edició Montblanc): coordenades 52', 17'', es troba a uns 60 metres d'un turó calcari que està situat

Forma i mesures de la Roca del Catroc

enfrent de la cova del Migdia. Aquest turó és més alt d'on es troba la Roca del Catroc, pel nivell del terreny, d'un altre que està a uns 150 metres en direcció al Sarradal. A l'esquerra, mirant al mar, hi ha una roca prou alta i esbelta situada a uns 60 ó 70 m. Al peu de la roca referida últimament existeix una cova en forma de passadís d'uns 12 a 15 metres, l'entrada de la qual és bastant gran, tenint en el seu interior de 8 a 10 metres d'altura. Dita cova té una sortida bastant estreta a la part de la Riba, i les seves parets tenen formes estalactíques i a la dreta, sortint per la part d'Alcover, hi brolla aigua de la paret.

Al deixar el Pla del Puig, una parella d'àguiles planejaren per sobre el cotxe, les quals causaren una gran satisfacció als expedicionaris al contemplar aquestes bellesa de la Natura que pels nostres paratges no en queden pas moltes.

Prop de dos quarts de tres arribàvem a nostre Vila contents i satisfets i amb el propòsit ferm de projectar alguna altra sortida.

ANDREU BARBARÀ

Nota: De la "ROCA DEL CATROC" en fa menció la revista "Dolça Catalunya", pag. 319.

La "Història d'Alcover", pag. 5 (1973) per Cosme Vidal (segona edició). i "Alcover monografia històrica" pag. 11 (1897).